



Cor Braam, Heleen Klumper, Wietske Tjerkstra-Span en Huub Wessels in de huiskamer van Sravana. ©Jan Ruland van den Brink

'Ik hoop dat ik mijn verjaardag nog haal'

DOETINCHEM - In het Doetinchemse Gasthuis Sravana zijn tot nu toe 700 mensen overleden. Toch is het geen troosteloze plek, maar een warm nest waar vooral veel hoop is. „Misschien komt er de volgende keer een dweilorkest langs.”

Willemien Weerman 16-12-17, 13:39 **Laatste update:** 13:41

Huub Wessels is de grapjas van de huiskamer. Altijd in voor een lolletje of een gevat antwoord. Wie wat langer met hem in gesprek is, vertrouwt hij vele verhalen uit zijn leven toe. Over zijn werk bij de Gelderse Tramwegen, over zijn kinderen die allemaal goed terecht zijn gekomen, zijn kleinkinderen en achterkleinkinderen. „Wist je dat ik 28 jaar lang de kerststal in de kerk opbouwde?” Hij leeft helemaal op en concludeert: „Ik ben dankbaar dat ik dit leven heb gehad. Maar ik hoop dat ik mijn verjaardag nog wel haal. Dan word ik 91. Op 27 december. Als ik het haal.”

Voorrecht

Wietske Tjerkstra-Span luistert aandachtig terwijl Wessels nog eens in zijn koffie roert. Ze is als vrijwilligster twee dagdelen in de week op Sravana. „Ik vind het een voorrecht om hier te mogen zijn. Dit werk heeft me bescheiden gemaakt. Want op heel intieme momenten mag je er voor deze mensen zijn en een stukje met ze meelopen. Ik heb hier nog sterker geleerd dat alle mensen gelijkwaardig zijn: Als je ziek bent en gaat overlijden hoef je niets meer op te houden. Ik vind sterven nog steeds een mysterie en dat ik er rond dat mysterie mag zijn, maakt me rijk.”

Geen tweede kans

Bij iemand die gaat overlijden, kun je het maar één keer goed doen

Heleen Klumper

Ook coördinatrice Heleen Klumper geeft aan dat alle in de buitenwereld vaak tastbare verschillen wegvallen in het gasthuis. „Zowel bij de professionals als vrijwilligers. Mensen die misschien in het gewone leven niet met elkaar zouden omgaan, werken hier liefdevol en met respect samen. Omdat de gast centraal staat. Bij iemand die gaat overlijden, kun je het maar één keer goed doen. Een tweede kans is er niet.”

Fijne sfeer

Huub Wessels heeft zijn koffie op. Nee, een borreltje, smaakt hem niet meer. Over ellende en ziekte praat Wessels niet. „Ach, weet je, de ene dag is beter dan de andere. Ik krijg vaak bezoek en dan doen we met de familie Rummikub. Als de familie weer weg is, zijn daar gelukkig nog de vrijwilligers. Die doen hun werk met zoveel liefde zodat er hier een hele fijne sfeer hangt.”

Luisterend oor

Dan komt Cor Braam de huiskamer binnen. In tegenstelling tot Huub die al een maand op Sravana verblijft, is hij er nog maar enkele dagen. Bovendien gaat hij voor de kerst weer naar huis omdat hij zogeheten respijtzorg geniet: een tijdelijk verblijf om de mantelzorger te ontlasten. „Ik heb darmkanker met uitzaaiingen. Mijn vrouw is al die tijd mantelzorger voor mij en dat geeft veel druk op je relatie. Daarom ben ik nu hier. Zodat we ons allebei even op kunnen laden.”

Ik heb er dus wel mooi een jaar bijgesnoept.

Cor Braam

Hij wist tot voor kort, niet eens dat er zoiets als Sravana bestond. Via via hoorde hij er over. „Het is een goede plek. Altijd een luisterend oor. En laatst was er ook muziek, een harpiste. Dat geeft wat afleiding. Misschien komt er de volgende keer een dweilorkest langs”, hoopt Cor die het leven vergelijkt met een snoeppot. „Voor mij zijn alle snoepjes nu zo’n beetje wel op. Dat is moeilijk. Ik ben nu 65. Misschien red ik het tot 30 januari, als ik 66 word. Je weet het nooit. Vorig jaar augustus gaven ze me nog maar een paar maanden maar ik heb er dus wel mooi een jaar bijgesnoept.”

Hoop

Hoop is een veel voorkomend begrip in de gesprekken met de gasten. „Misschien klinkt dat raar”, zegt vrijwilligster Wietske, „want ze gaan immers over niet al te lange tijd sterven. Maar juist daarom is er veel hoop. Op goede gesprekken met familie, hoop op dat er morgenmiddag een kleinkind op bezoek komt of hoop op een rustig sterven.”

Cor Braam onderstreept haar woorden: „Het gaat niet meer om hopen op grote dingen, ver weg, volgend jaar ofzo. Het is ook niet wachten op de dood. Maar het is pluk de dag. Dan ben je heel moe maar denk je toch, morgen wordt een betere dag.”

Gasthuis Sravana

Gasthuis Sravana in Doetinchem biedt zorg en ondersteuning aan mensen in de laatste fase van hun leven die niet meer thuis willen of kunnen zijn. Het gasthuis beschikt over vijf gastenkamers en een grote huiskamer. Er is een vast team verpleegkundigen van Sensire dat op verschillende momenten van de dag aanwezig is en ook 's nachts wordt ingezet. Vrijwilligers verzorgen de koffie, het eten en staan gasten waar nodig bij. Er wordt ook respijtzorg geboden, een kort verblijf om de familie te ontlasten. Verder biedt Sravana met haar vrijwilligers stervensbegeleiding aan huis.